

VECKOBLADET

Nr 39 webbform

101217

Slut för i år, tack för i år!

Så var det dags för årets sista nummer. Red vill passa på att tacka alla skribenter och läsare för året som gått.

Vi hoppas såklart på en vår efter all denna snö, den hinner nog inte fram till den 14 januari då vi drar igång VB:s 37:e årgång med förhoppning om ett Gott Nytt År, publicistiskt sett i alla fall.

För gamla vänsteraktivister är julen inte helt lätt att handskas med. Just nu pendlar vi mellan tillstånden här bredvid men God Jul på er i alla fall!
red.

Studiecirkel om Palestina

Nu finns en möjlighet att lära mer om konflikten Israel-Palestina. Förra vinterns studiecirkel fortsätter och nya intresserade är välkomna. Cirkelträffarna består av föreläsning av någon utomstående sakkunnig samt efterföljande diskussion. Ett par möten kommer att vara utåtriktade arrangemang som vänder sig till en större publik. I den förra cirkeln föreläste Dror Feiler och Per Gahrton på sådana möten.

Studiecirkeln arrangeras av ABF och Demokratisk Vänster. Cirkeln träffas ca en gång i månaden, söndagar kl 15-17. Fösta mötet är den 23 januari på Demokratisk Vänsters lokal, Magle Lilla Kyrkogata 2.

Kulturtips

En Stilla jul
Palladium 17 dec kl 19.30. [Läs mer](#)

En Stjärna gick på Himlen fram - svensk folksk musik
En stämningfull och spännande julkonsert där Lunds Akademiska Kör möter två av våra främsta folksk musiker Emma Reid och Emma Johansson. 17 dec kl 19.30 i Universitets Aula, Lund, 18 dec kl 19.30 på Palladium, Malmö. [Läs mer](#)

exit presence

exit presence är avdelning 14s första projekt och är ett undersökande av de små tingens stora betydelse i en abnorm verklighet. Spelas på Teatr Weimar 11 december - 16 januari.

Fre 17 dec kl. 19.30. [Läs mer](#)

Oslipat Musikhjälpen

En rolig och välmenande humorkväll på Oslipat. Alla intäkter går till barn som det är synd om. På Tangopalatset 18 december kl 20. [Läs mer](#)

Teaterimprovisation

Teaterimprovisation på Månteatern, Bredgatan 3 i Lund under hösten 2010.

Lör 18 dec kl. 19. [Läs mer](#)

Julen är nära

Palladium söndag 19 dec kl 15 [Läs mer](#)

Don Carlos av Giuseppe Verdi

Direktsant från The Met på KINO i Lund. Sön 19 dec kl. 13. [Läs mer](#)

Electronic Soundclash 2010

Inkonst 25 dec kl 23. [Läs mer](#)

Berlinfilharmonikerna, Nyårsaftonens galakonsert

direktsänd galakonsert från Berlin 31 december kl 17.15. [Läs mer](#)

Flickan från vilda västern av Giacomo Puccini

Direktsant från The Met på Biograf Spegeln och KINO i Lund lördag 8 januari kl 19. Repris söndag 9 jan kl 13. [Läs mer](#)

FELA!

National Theatre, livesändning på Spegeln, tors 13 jan kl 20. [Läs mer](#)

I väntan på Katastrofen

Det kan i tidigare årskrönikor ha insmugit sej en optimistisk syn på framtiden. Det är viktigt påpeka att detta var ett rent misstag och ett förbiseende av redaktionen att sådant publicerades. I själva verket går vi mot en snar katastrof. Och vad gör man i ett sånt läge? Jo, som kejsar Nero som spelade fela när Rom brann; själva har vi våra mässingslurar. *Après nous le deluge*. Vi tar väl en kopp glögg till; Blossas bästa tappning, spetsad med cognac.

Grr: Själv tänker jag tillbringa julaftonen med att läsa de gamla fina domedagsprofeterna Jesaja och Hesekiel. Och du?

Lucifer: Jag ska försöka bemästra det gångna året. Det var ju "ett riktigt skitår" med Sven-

Olof Littorins bevingade ord. Det finns ju som bekant fem stadier när det gäller hantering av sorg och svåra motgångar, även politiska sådana: förnekande, ilska, förhandling, depression och till sist acceptans. Jag tror jag har nått fram till depression. Vänsterpartiets ledning borde väl snart vara framme vid förhandling, tycker man.

G: Bah! Vad betyder väl ett litet 4,3-procentsparti (enligt senaste mätningen) i ett eurasiskt marginalland när Ragnarök står för dörren? Och snart kommer en tid där du ser tillbaka på vad du nu kallade skitår som en guldålder. Ser du inte tecknen i skyn? Klimatmötet i Cancún kraschade i praktiken, fimbulvintern är redan här samtidigt som isbrytaren "Oden" är outsourcad till Antarktis, Obamas *change* visade sej vara utan täckning, den nya svenska generationens allmänna kvalitet är fastställd genom den senaste Pisamätningen. Sannerligen, sannerligen säger jag dej: i morgon ska du vara med mej i helvetet. Asatrons variant förstås, ett iskallt ställe.

L: Lite uppfriskande är det faktiskt att vi tycks ha bytt roller som optimiskt/pesimist. Fimbulvintern känner man ju av, men jag liksom så många andra är förvirrade av att det var inte kyla som skulle drabba oss utan värme. Men det är väl i stort sett samma sak. Vad gäller ungdomen lär den numera inte behärska Hallands floder och då är det förstås illa. Själv lärde jag mig i slutet av 1940-talet de skånska sockerbruken, vilket inte var fel, men det är ju inte precis någon levande och viktig kunskap. Kvar finns bara Örtofta och detta desutom inte ens i danska händer utan i tyska, Nordzucker.

G: Förutom de fyra vanliga halläningarna är det viktigt att inte glömma Suseån. Och 30 procent av Örtoftas produktion blir sockervatten som krängs till ungdomen i form av Cola. Resultatet kan inte bli annat än övervikt, följt av fettsugning. Vilket förstås gäller även de få kvarvarande på sockerbruket som stillasittande sköter hela processen framför sina dataskärmar. Tro mej, om tio år har även de rationaliserats bort och tillverkningen övervakas av en enda operatör, som för övrigt sitter i Bombay. Det är skit med den gamla fina svenska företagsamheten. Volvo är sålt till Kina och ska bli en bil för den glassigaste eliten, med förlängd kaross för att hålla distans till privatchauffören. I gengäld såg jag en uppgift att takhöjden skulle sänkas elva centimeter på de nya modellerna för att stämma med den kinesiska medellängden. Det blir till att huka sej i Birka och Borås! Och var finns de nya svenska stjärnentreprenörerna, en Nobel, en Mått-Johansson, en Rausing? Senast såg jag om ett bolag som ville dra in 140 miljoner på börsen för att vidareutveckla ett medel mot nagelsvamp. Nagelsvamp! Fast det sket sej. Om det nu var marknaden som inte ville ställa upp eller nye börschefen som sa att sånt trams ska vi inte syssla med.

L: Ja. tiden är utan tvivel ur led. Förr i tiden kunde man efter sådana här iakttagelser skriva en laddad insändare till Svenska Dagbladet och vinna anklang i Östermalmsvåningar och officersmässar, men inte ens det är möjligt längre – Svenskan tycks ju numera var ett tillhåll för vänstervridna slynglar och feminister. Fast kanske finns det ännu hopp. Nog sitter det en och annan fabrikör i Småland som kan sätta facket på plats. Och visst Reinfeldt och Borg kan väl göra sig till och fria till gamla sossar men det finns en inre kärna, inte minst ute i kommunerna. Tänk på moderaterna i Lunds kommunpolitik och tänk på företagarfamiljer som Rausing. Och läs Sydsvenskans ledare och Per T. Ohlsson. De håller fanan högt. För övrigt är nagelsvamp inget att leka med, även om bekämpning av nagelsvamp kanske inte kan bli basen för det svenska välståndet. Och som du själv ofta påminnt om så öppnas det ju ständigt nya gruvor i landet. Men visst, jag har bekymrat mig över den unga vänsterns bristande intressen för den materiella grunden. Jag tror att Marx med rätta inte prioriterade HBT-frågor och queerpolitik.

G: Manuel Castells har med rätta kritiserat identitet (nationell, religiös, sexuell etc.) för att vara ett dåligt substitut för klasskamp. Men för att knyta an till inledningen spelar allt detta

egentligen ingen roll inför Naturens Hämnd. Det är ju fantastiskt hur klimathotet har förträngts på bara ett par år. Idag hade jag ett ärende på Lundaföretaget Studentlitteratur. Förr fanns där två dussin cykelplatser under tak, nu återstod fyra taklösa ställ. På de gamla ställens plats var det p-rutor. Jag räknade till totalt sexti platser och alla var upptagna utom två handikappplatser, som förstås borde ha varit överbelagda med tanke på hur många förståndshandikappade företaget har som inte har fattat vilken omställning som behövs. Och vi läser hur villaägarna belånar sina hus åtminstone i jämnhöjd med skorstenarna för att flyga till Thailand. Jeremia och Hesekiel, var finns ni när ni verkligen behövs?

L: Visst, det är nästan omöjligt att samtidigt ha i huvudet att vi på 30–50 års sikt hotas av katastrofala förändringar och att ägna sig åt det vanliga köret med förhoppningar om soldränkta stränder och ett bekvämt liv. Och jag tycker det är nåt yrvaket över din indignation, allt är väl ungefär som man kan förvänta sig. Jag tror inte man kan gå fram med bara moralisk indignation. Däremot borde en upplysningskampanj, givetvis i statlig regi, kunna åstadkomma att till exempel Thailandsturismen helt enkelt upphör. Men låt oss återgå till det mer närliggande, säg politik och planering i Lund och i Skåne. Gör mänskligheten ett stort framsteg när stationen i Sösdala öppnas? Du vill förstås öppna Söderåsbanan Teckomatorp–Åstorp för pågatåg men sen, vad är nästa steg?

G: Ett litet steg för mänskligheten men ett halvstort steg för Sösdalaborna. Håkan Carlsson, rektor på Kulturskolan i Lund, har för övrigt redan skrivit en återinvigningsmarsch. Givetvis ska vi bygga höghastighetsbanor som i bästa fall står klara den dag det är omöjligt eller i alla fall förbjudet att flyga. De tågen kommer förstås inte att stanna i lilla Lund men vi bör ändå osjälviskt jobba för dem. Vi kan vinka åt tågmästaren Lars Ohly när de dundrar förbi i 300 knyck – han har ju sagt att han vill sluta sitt arbetsliv med att återgå till ett hederligt yrke. Med nya ledargantry har oppositionspartierna chans redan i nästa val fast de måste också skärpa sin politik. Det gäller inte minst Mp som förvånansvärt snabbt har hamnat i det parlamentariska träsket och behöver återvinna sina utomparlamentariska rötter. Det kommer förstås inte att hjälpa, men det är trevligt ifall marschen mot undergången går i sambatak.

L: Det spännande är förstås Mp som nu marscherar in på bred front i nämnder och församlingar. Det kommer väl att ta några år att fylla upp tröjan, men på enstaka punkter ser det ljus ut. Jag lyssnade på deras nya kommunalråd Emma Berginger på förra fullmäktige och hon var fullt i klass med vänsterpartisterna och hade en klart radikal framtoning. Ja, så får vi se vad den nygamla kommunalpolitikern Karin Svensson Smith kan åstadkomma i tekniska nämnden. Också sossarna är bättre nuförtiden. I många år beklagade vi ju oss över den förstelnade socialdemokratin i Lund och Skåne, men Anders Almgren i Lund är ju på alerten och Skånes S-distrikt anses ju numera vara det mest vänsterinriktade i landet.

G: Det återstår att se hur mycket kallt stål de tål i de klassiska höger-vänsterfrågorna, för att inte tala om överlevnadsfrågorna. Men jag kan gott tänka mej Morgan Johansson som S-ordförande, trots att han skyllde S-nederlaget på eftergifter mot Vänsterpartiet i frågan om fastighetsskatten. Det viktiga är att det inte blir några företrädare för den döende metall- och processindustrin, som Stefan Löfven eller Thomas Östros, eller några infödda eller ingifta stockholmska S-etablissemangsprodukter som Palm eller Damberg – minns du förresten hur hans farsa smusslade med CIA-pengar? Men låt oss inte förvirra oss in i småttigheter! Världen brinner eller förfryser eller sjunker i havets djup eller sprängs i bitar av desperados. Vad kan vi göra i väntan på det oundvikliga? Odlå vår trädgård enligt Candides recept? Men det är svårt att hacka sej igenom den jävla tjälen!

L: Om man ska ha tillgång till kallt stål behövs en blomstrande järn- och stålindustri med företagsnamn som Sandvik, med lokala företrädare i Svedala-Arbrå. Du ska nog inte skriva av

den industrin i första taget. Vi behöver ju bra yxor om vi ska ut och hugga ved eller skörda energiskog. Men vad gäller det politiska brödrskapet med alla dessa släkter träffar du rätt. Det tycks ju vara likadant i S som i Folkpartiet: nästan alla i toppen är barn till eller gifta eller skilda från varandra. S-kassören Dambergs dollarsmuggling till Finland är kanske glömd, men minnet bör hållas levande. inte minst i dessa Wikileakstider. Det har vi glömt att kommentera: glädjen att se Urban Ahlin åka dit för sina USA-kontakter – han borde vara rökt nu som utrikespolitisk talman för S. Carl Bildt är väl ingen amerikansk sprattelgubbe, men han ligger rätt illa till och än kan man hoppas på några rejält nersvärtande telegram, gärna med ubåtsanknytning. – Men allt är förstas inte politik. Vi här i Lund har ju en tradition av att uppskatta allmänt färgstarka inslag, låt oss säga en Pirattradition. Då får man väl säga att Wikileaks beskrivning av den libyske diktatorn är inte det sämsta. Han berättas vara mycket närstående en blond och fyllig ukrainsk sjuksköterska. Det är nästan så man kan se henne framför sig. Alltså, politiken kan tyckas ändra sig, men som det har sagts: The fundamental laws apply, as times go by. Det är bara att sluta med att önska läsekretsen God Jul eller i varje fall, Säsongens hälsningar, som man säger mera ickekonfessionellt!

Sverigedemokraterna, Europas extremhöger och sionismen

Sverigedemokrater demonstrerade sida vid sida med judiska organisationer till stöd för Israels överfall på Gaza för två år sedan. Sammanstötningar med palestinska motdemonstranter ledde till att polisen stoppade demonstrationen, vilket fördömdes i pressen. Sverigedemokraternas medverkan kommenterades inte.

Det var en framgång för SD:s nya politik att genom samarbete med sionismen, fiendens fiende, vinna stöd i kampen mot islam, ”det största hotet mot Sverige sedan andra världskriget”. Som vi vet kommenterade Jimmie Åkessons sekreterare Alexandra Brunell den tragiska självmordssprängningen i Stockholm med orden ”Vad var det vi sa. Äntligen!”

Frågan var om sionisterna skulle acceptera samarbetet med tidigare nazister och förintelseförnekare. Vi vet nu att svaret är ja.

Det ökar högerextremismens politiska inflytande. Störst har framgångarna varit i Österrike där Frihetspartiets ledare Heinz-Christian Strache har chansen att väljas till kansler.

Som nämndes i förra VB besökte en av Sverigedemokraternas riksdagsledamöter Israel i början av december tillsammans med företrädare för flera av Europas högerextrema partier.

En av dem var Geert Wilders, ledare för det nederländska Frihetspartiet, som nyligen vunnit en betydande valseger.

Geert Wilders jämför Koranen med Mein Kampf och säger att muslimska dräkter ”pollute the Dutch landscape”. I sina tal stöder han Israels ockupation av Västbanken och säger att Jerusalem inte kan försvaras utan Judéen och Samarien.

Ledaren för Vlaams Belang Filip Dewinter blev inbjuden av Eliezer Cohen som företräder Beiteinu-partiet i Knesset.

Många medlemmar i Vlaams Belang samarbetade med nazisterna och förnekar förintelsen.

Dewinter har förbindelser med flera neonazistiska partier. 2001 inledde han ett tal med en ed som brukade användas av SS.

Heinz-Christian Strache, ledare för Österrikes Frihetsparti, besökte Israel på inbjudan av Shas-partiet som har fyra ministrar i Israels regering.

Straches farfar tillhörde Waffen-SS. Själv har han varit medlem i en studentorganisation där judar nekades tillträde och tillsammans med österrikiska neonazistister deltagit i paramilitära övningar.

De högerextrema gästerna uttalade sitt stöd för Israels ockupation av Västbanken i

massmedia, vid högskolan i Ashkelon och i Knesset. Israel Air Force bjöd på en flygtur i en F15-skvadron.

I gengäld hjälpte Israels sionistiska partier dem att tvätta bort den politiska belastning som deras antisemitism utgör.

Det har redan gett resultat. Österrikisk press rapporterar att Strache efter att på detta sätt ha blivit rentvådd från sitt nazistiska förflutna mycket väl kan vara på väg att uppnå kanslersämbetet i de kommande valen. Den 12 december beskrev han sin väg till kanslersämbetet och sin ministerlista i *Österreich Zeitung*.

Gunnar Stensson

Vilks verk växer

De konstnärliga aspekterna på självmordsattentatet i Stockholm är väl inte de mest intressanta aspekterna på denna handling. Likafullt är även de värda att uppmärksamma.

I enlighet med den konstsyn Lars Vilks åtminstone hittills har företrätt, ingår offentliga reaktioner på hans konst i konstverken. Rättsväsendets reaktioner på hans tidigare verk har han kunnat avyttra som konst av denna typ.

När självmordsbombaren hänvisade till Vilks rondellhund som ett av motiven för sitt dåd, var han förmodligen inte medveten om att han, med Vilks betraktelsesätt, skulle skriva in attentatet som en del av det verk han reagerade emot.

Men kan man verkligen säga att människor bidrar till samma verk eller projekt, om de har helt olika utgångspunkter för sina handlingar? Kan man t. ex. säga att Vilks, självmordsbombaren i Stockholm och människor aktiva på den politiska högerkanten deltar i en gemensam kampanj för att få igång en polarisering mellan islamister och islamofober i Sverige, liknande den som skett i Danmark? Vi andra kan välja att ta avstånd från ett sådant projekt, men hur är det med dem som redan har bidragit till det?

Det gemensamma i en kampanj av det här slaget är just resultatet, inte avsikterna bakom handlingarna. Så är det ju också i Vilks konstuppfattning, där deltagande människors avsikter kan skifta, men resultaten av handlingarna ändå ingå i samma verk. I min jämförelse handlar det dock om ett gemensamt verk, med olika upphovsmän. Om olika människors handlingar samverkar till ett gemensamt resultat, så innebär det inte att någon människa kan göra anspråk på att räkna in andra människors handlingar i sina egna verk.

Sammanfattningsvis ser Muhammed som rondellhund ut att bli ett med tiden allt mer spännande verk, fullt av dramatik, som ställer viktiga frågor om sambanden mellan ansvar och upphovsrätt till konstnärliga verk på sin spets!

Lars-Åke Henningsson

Illavarslande tecken. Den röda färgen måste gå på djupet för att sitta kvar

Tog i sommar, som så många gånger tidigare, en sväng förbi samhället vid älven. Jag har tidigare i omgångar strukit falurödfärg på boningshus, stall, loge och magasin. Nu skulle min svåger introducera sprutmålning. Ja rött blev det, men det blev lite mycket av det på husknutar och oss själva. Den färg vi sprutade på rann utanpå, stannade på ytan och kom inte in i träet. För att få en röd färg som sitter skall man arbeta in den lugnt och metodiskt med penseln. Det

får ta den tid det tar. Då går den på djupet och spolats inte av vid första regnskur. Det betalar sig i längden tror jag.

Läste i sydsvenskan hur en socialdemokratisk valarbetare beskriver mötet med väljarna. ”För första gången möttes jag av folk som helt enkelt var fräcka. När vi pratade om sjukförsäkringsnivåer och situationen för arbetslösa och ensamstående sade de rent ut att de inte bryr sig. De sa att ”ni håller på med ert fjantande och daltande”. Det var mycket obehagligt.

Att det skett ett skift ibland människors ideologiska uppfattningar är en av förklaringarna till att oppositionens alternativ om rättvisa bara fick drygt en tredjedel av rösterna i valet. Solidaritet har ersatts av tänk på dig själv.

När den röda färgen faller av för att övergå i brunt

Vad värre är de nyanser av brunfärg som börjar visa sig. Förmodligen finns sådant många gånger under ytan men när klimatet försämras och vinden blåser hårdare tunnas det röda ut och fram kommer det bruna. Att vänsterfolk kan förvirras in i fascistiska tankar och kanske fascistiska organisationer vet vi av historien. Exempelen på detta fanns i Tyskland och Italien men också i Sverige.

Idag blåser det åter hårt och den gamla världen med ett antal ”socialistiska” länder har fallit samman och försvunnit. Ideologi är fullt och våra historiska lärdomar försvinner så sakta ut.

På min förra arbetsplats användes öppet beskrivningen ”danskarna är nordens judar”. Från Malmö flyttar judar ut för att de känner sig otrygga. Nästa steg är kanske en ny judisk diaspora. Kommer någon att reagera? Troligtvis lika mycket nu som man gjorde 1939. Jag hör varslande beskrivningar. Sedan slagord. Vilket håll kommer de ifrån? Hör jag rätt! *Lars-Anders Jönsson*

Du kan påverka när du handlar

Frukt- och grönsaksdiskarna i våra matbutiker börjar så smått fyllas med allt fler produkter från Israel. Redan nu är persimon (så kallad sharonfrukt) och grapefrukt från Israel vanliga. Snart kommer billiga israeliska apelsiner att översvämma diskarna.

För oss konsumenter är detta ett viktigt tillfälle att agera. Vi kan informera butiksägare och personal, skicka brev till ledningsgrupper och inköpare, informera våra medkonsumenter och mycket mera.

Vi har förberett en lista på argument, frågor och svar, och förslag på en text. Vi vill också uppmana dig att dokumentera felaktig ursprungsmärkning och skicka dina upptäckter till oss. Ta gärna en bild på felmärkningen och skicka den till oss.

PGS-kontoret och ideellt aktiva medlemmar står alltid redo att hjälpa dig i att uppmärksamma en butikschef på det olämpliga i att sälja israeliska varor. Kontakta oss med information om vad för produkt från Israel som säljs, vilken butik och vilket datum du iakttagit detta, om du redan inlett en dialog med någon i butiken och i sådant fall vad resultatet blivit.

Vi uppmanar dig även att med stöd av informationen du får här, kontakta dina vänner och grannar och be dem tala med inköpsansvarig i sin lokala butik. Det är vanligt att om en butikschef får tillräckligt med klagomål på en specifik vara, så slutar han eller hon sälja den (exempelvis slutade en CityGross butik i Skåne sälja israeliska produkter efter att tillräckligt många klagade).

Passa också på att införskaffa bojkotta Israel-klistermärken! Du kan få dem från Palestinagrupperna.

Palestinagruppen i Lund

Vänsterdiktatorn

Hade jag fått vara vänsterdiktator i 10 år hade jag genomfört det jag beskriver nedan.

De första fyra åren hade jag rullat tillbaka Alliansens skattesänkningar på 100 miljarder. Eftersom jag tagit tillbaka jobbavdraget hade jag på ett elegant sätt fått bort den orättvisa pensionärsskatten. Det dubbla jobbavdraget för de över 65 hade också försvunnit, de över 65 som jobbar är nog en grupp som har det rätt bra. Rut och Rot hade inte funnits längre.

För de 100 miljarderna hade jag höjt garantipensionen med sikte att denna skall höjas från 8.000 till 12.000. Det hade faktiskt inte kostat mycket. För att kompensera de upp till 18.000 i lön, som mist jobbavdraget, hade jag höjt grundavdraget upp till denna inkomst. Jag hade höjt försäkringsersättningarna till dem som är sjuka och arbetslösa med siktet att ersättningen skall vara 90 %, så som det faktiskt var en gång. Det skall inte finnas några parenteser eller stupstockar, den som de facto sjuk eller arbetslös skall du ha denna ersättning.

Jag hade vidare ställt så mycket pengar till arbetsmarkandens parter att man hade fått förutsättningarna att sänka veckoarbetstiden till 37.5 timmar i veckan. Detta för att kompensera för dem som inte får livspuzzlet att gå ihop, de som inte har råd att betala för hushållsnära tjänster.

Jag hade lagt ut minst 20 miljarder till kommunerna och samtidigt lagstiftat om att det skall finnas så eller så många pedagoger i skola och förskola. Ungefär så som de rödgröna i Lund föreslog. Jag hade satsat tillräckligt mycket pengar för att få jämställda löner och till

kvinnjourer och polisväsendet för att få mer resurser till de som jobbar med mäns våld mot kvinnor. Jag hade lagstiftat om att varje förälder får minst fyra månaders föräldraledighet. Får, alltså, det finns ingen kvotering i den skrivningen, som heller inte är huggen i sten.

Jag hade beordrat kommunerna att höja socialbidraget/försörjningsstöd och tagit bort att man skall behöva lämna sin bostad eller bil därför att du tvingas leva på försörjningsstöd.

Kapitalskatter

Ungefär samtidigt hade jag återinfört en arvsskatt på mellan 10-20 %. Jag hade höjt skatten på reavinster, det är ju där man skall beskatta, när man har pengarna i handen inte på ett fiktivt värde. Jag hade tagit bort subventionen på räntor, utom för de lån du tar för att köpa bostad. Men även här hade jag sänkt subventionen, på kort sikt från 30 till 20 % och på längre sikt 0.

Det bidrag som ges för räntor är en stor utgiftspost, här finns mycket pengar att ta av.

För dessa pengar hade jag, för att kompensera de jobb som försvinner med Rot, lagt ett nytt Rotavdrag för enbart hyresrätter och för att rusta upp miljonprogrammet. Jag hade också lagt ett investeringsbidrag för nya hyresrätter. Jag hade lagstiftat om att inga hyresrätter får ombildas till bostadsrätter. Jag hade också lagstiftat om att kommunerna har en skyldighet att erbjuda sina invånare en bostad inom två år. Jag hade förstärkt äldreården och sjukården med tanke på att vi bli allt äldre. Vidare hade jag höjt grundavdraget ytterligare för att förbättra för de med de allra lägsta inkomsterna.

Jag hade skapat en tandvårdsreform med ett högkostnadsskydd på 3.000 kr och på sikt ännu lägre. Varför skall man behöva betala mer för att man har dåliga tänder än om man är sjuk?

Miljöskatter

Jag hade också höjt skatten på koldioxid och på el producerad från atomkraften. Jag hade infört en kött- eller metangasskatt. Köttproduktionen är en stor anledning till växthusgaserna. Animalieproduktionen behöver också oerhört mycket resurser i mark och vatten, resurser som sinar. Jag hade infört en flygskatt.

För dessa pengar hade jag stimulerat ännu mer för att få fram energi från vind och sol, gärna adresserat till hyresvärdar och bostadsrätter. Jag hade satsat mycket på kollektivtrafiken för att göra den bättre, billigare och komplett. Det mesta av investeringarna satsningarna hade gått till tåg, räls och cykel. Jag hade lagstiftat att det skall finnas cykelvägar på vägar med intensiv trafik.

Jag hade gett mer pengar till SIDA, bland annat för att vi skall ge snabb hjälp där det sker naturkatastrofer, en del beroende på den rika världens utsläpp av växthusgaser.

Beskrivning

Det jag beskrivit är, i stort, en vision om det kompletta välfärdssamhället. Ett samhälle där alla, även de som är relativt fattiga kan sätta någon form att guldkant på tillvaron. Det är ett samhälle där du inte behöver vara orolig för att dina tänder skall rasa, där man har råd att gå till tandläkaren. Det är ett samhälle där jämställdheten hade tagit ett ordentligt ryck, förutsättningarna för att få ett fullt jämställt samhälle finns där. Det är ett samhälle där man får en lägenhet inom rimlig tid. Där även de relativt fattiga, utan bil, hade kunnat resa billigt, bekvämt och smidigt.

Det är ett samhälle med fler offentliga jobb.

Hade vi genomfört ovanstående hade vi minskat utrymmet för Sverigedemokraterna. Om vi håller ihop samhället och gör det mer jämlikt och jämställt så försvinner en del av underlaget för SD. Vad som händer när vi drar isär samhället har vi fått ett tydligt facit på i valet i år.

Möjligt

Är det då möjligt att genomföra? Matematiskt, ja! Siffrorna får så klart putsas till, kanske räcker inte mina skattehöjningar till för att genomföra allt, men mycket är målsättningar. Hade inte dessa pengar räckt så finns mer att ta av från överklassen. Överklassen hade väl kanske fått avstå resan för att julshoppa i New York. Medelklassen hade kanske fått avstå en och annan skid/solresa eller krogbesök. Typ!

Politiskt hade det inte gått att genomföra. Ett parti hade lagt fram den här typen av förslag hade förmodligen inte kommit in i riksdagen.

Arbetare

Observera att jag inte har använt ord som arbetare, arbetarklass arbetarrörelsen, ord som bara förvirrar istället för att förklara. Jag har inte använt ord som kommunism, socialism eller använt mig av Marx eller Lenins sanna läror. Förslaget är visserligen revolutionärt, men varför använda ord som de flesta uppfattar som något annat. Jag har inte använt ordet antikapitalistisk, trots att jag är just detta. Det är svårt att vara anti mot något man inte har ett alternativ till. Varför slåss mot väderkvarnar när parlamentet finns där, allt det jag skrivit kan genomföras om vi vill.

Kalla detta gärna folkhemmet som en pendang till S, som nu flyr all vänsterpolitik.
Sven-Hugo Mattsson

Bilkommunen Lund

Vägrafiken står för drygt 40% av växthusgasutsläppen i Lunds kommun. Till skillnad från utsläppen inom andra sektorer ökar utsläppen från vägrafiken. Lunds kommunfullmäktige har satt upp målet att de totala koldioxidutsläppen ska minska med 50% fram till år 2020 och vara nära noll år 2050. För att nå detta mål fordras att bilresandet (även med beaktande av effekterna av förnybara drivmedel) per lundabo nedbringas mer än hälften av dagens bilresande.

Ett av de effektivaste medel som kommunen har för att påverka bilåkandet är nivån på parkingsavgifterna. Höga p-avgifter minskar bilåkandet, lägre p-avgifter – eller inga avgifter alls – stimulerar till fler bilresor.

Nu har den borgerliga majoriteten i Lunds kommun bestämt sig för att använda p-avgifterna som trafikpolitiskt medel. Man har valt att helt slopa p-avgifterna i ett av stadens p-hus, till att

börja med enbart under helgerna. Ökad bilanvändning är alltså ett mål för de borgerliga, vilket också visas av den nyligen antagna planeringen för massiv utbyggnaden av nya bilvägar och trafikplatser.

De antagna målen för utsläpp av klimatgaser framstår därför mest som en verbal potemkinkuliss, avsedd att dölja den utsläppsstimulerande verkligheten.

Men får det då så allvarliga konsekvenser att ett enda p-hus erbjuder gratis parkering? Dessvärre är det så. Beslutet om gratis parkering sänder fel budskap till stadskärnans besökare. Det ger biltrafiken ytterligare konkurrensfördelar framför mera miljöanpassade sätt att färdas. Och vad värre är: de borgerliga har klart deklarerat att detta är ett trendbrott i förhållande till Lunds tidigare politik att främja gång-, cykel- och kollektivtrafik. Borgarnas svikna vallöfte om spårvagn mellan Lund C och de södra delarna av staden understryker den nya inriktningen med all önskvärd tydlighet.

Gratis parkering och nedbantade spårvägsplaner är alltså bara avstampet för en ny kurs: ett ännu mer bilanpassat transportsystem

Ulf Nymark

PS. Denna text är ursprungligen en insändare som Sydsvenska Dagbladet vägrat att ta in.

Floridas 27 teser

Richard Florida, *Den stora omställningen*, Daedalus 2010.

Inför uppgiften att presentera Richard Floridas utomordentliga bok om samhällsplanering, framför allt stadsplanering, skrev jag av ett antal textställen i avsikt att sedan sammanfoga dem till en sammanhängande text.

Men tiden blev för knapp. Jag har inte tålamod att dröja till januari 2011. Därför har jag valt att helt enkelt publicera de textställen jag noterat, oftast ordagrant, ibland något redigerade.

Liksom i Martin Luthers lilla katekes är de i boken försedda med intressanta *Vad är det?*

De är högst relevanta för Öresundsregionen, och inte minst Lund. Vi befinner oss i ett övergångsskede till ett helt nytt sätt att leva. Florida har en vision av vad det kan komma att innebära.

Här spikar jag teserna:

1. Finanssektorn underminerar ekonomin genom att styra kapital till fastigheter och finansiella instrument.
2. Finansiella tillgångar är inte rikedom utan anspråk på rikedom.
3. Vi måste sluta att förväxla rundflyttandet av pengar med skapandet av äkta rikedom.
4. Klippare gör sig förmögenheter genom att handla med andra människors skulder. Deras enda produkt är "vinst" och deras enda kund de själva.
5. De nya jobben är högavlönade jobb inom den kunskapsbaserade sektorn och lågavlönade jobb i tjänstesektorn. 45% av alla amerikaner arbetar i tjänstesektorn. Den måste uppgraderas.
6. Krisen ödelägger industriorter. Universitetsorter och politiska centra klarar sig bättre.
7. Ekonomi handlar inte bara om pengar.
8. Senare hälften av 1900-talet handlade om masskonsumtion och mantrat var: "samma standard som grannen".

9. Vi måste sänka våra kostnader för bil, boende och energi.
 10. Energi- och bensinpriserna kommer inte att vända ner på länge, kanske aldrig.
 11. Unga män och kvinnor skippar bilen som statussymbol.
 12. Framtiden tillhör megaregioner som omfattar flera städer och miljontals människor. Boswashregionen (Boston Washington) omfattar 50 miljoner invånare.
 13. Städerna längs pendlingsledningarna förtätas. Höghastighetståg behövs.
 14. New York-bor producerar mindre avfall, förbränner mindre avgaser, använder mindre vatten och betydligt mindre elektricitet än genomsnittssamerikanen. De bor i hyresbostäder, världens mest energieffektiva boendeform. (David Owen, Green Metropolis).
 15. Trafikstockningar är positiva ur miljösynpunkt om de får tunnelbanor, samåkning, bussar, cyklar och att gå att framstå som mer lockande alternativ.
 16. Stödet till förorter och villor gör att hushållen fortsätter att konsumera mängder av energi i husen liksom i bilen.
 17. Att pendla med bil är den minst produktiva verksamhet vi kan ägna oss åt.
 18. I bilstäder som Los Angeles är totala stopp i trafiken norm, inte bara i rusningstid, utan hela dagen, varje dag.
 19. Det är ironiskt att många tror att den bästa lösningen på trafikproblemen är att bygga nya vägar, vilket naturligtvis bara förvärrar situationen.
 20. Allt fler väljer att ta tunnelbanan, tåget eller bussen, eller att gå och cykla till sina jobb. I Manhattan gör 82% av de yrkesarbetande det.
 21. Varför ska vägarna vara gratis? Om vi vill förbättra trafiksituationen har vi inget annat val än att betala för vägarna vi kör på. Trängselavgifter.
 22. Att äga hus ses som en investering. Men det blir dyrare och dyrare, inte minst om man ser till kostnaden för uppvärmningen. Ofta har hyresgäster bättre ekonomi än husägare.
 23. Rörlighet och flexibilitet är två av vårt samhälles honnörsord, och husägande begränsar båda delarna.
 24. Wall Street Journal: ”Den amerikanska drömmen 2: Lämna villan och hyr.”
 25. Det är inte ekonomiskt försvarbart att ge understöd, skatteförmåner och incitament för bostadsägande.
 26. Den enorma skuld vi kollektivt samlade på oss medan vi köpte allt större hus och bilar krossade oss till slut.
 27. Det en gång prisade ägandesamhället är på väg att ersättas av ett nytt slags hyrsamhälle.
- Urval: Gunnar Stensson*
-

Tusen systrars kamp – 70-talet var som en annan värld

När jag 1974 återkom till Sverige efter sju år utomlands verkade samhället vara i full rörelse. Organisationerna stod som spön i backen, demonstrationer avlöste varandra. Inom Afrikagrupperna där jag mest hörde hemma körde trotskister och andra vänstergrupper taktiska spel för att vinna över oss anti-imperialister till den sanna läran. Tältprojektet rullade över Sverige, kvinnokampen satte tydliga avtryck i debatt och teater. Intensivt var det, och kanske inte helt lätt för våra barn att hänga med i alla möten och manifestationer dit de togs av sina aktivistföräldrar.

När jag idag börjar läsa boken *Tusen systrar ställde krav* (Migra förlag 2010) är det som att lämna dagens politiskt förvirrade Sverige och hitta tillbaka till en tid där kampen var självklar och målsättningarna höga som den klara luften över våra huvuden. I mitt eget huvud ekar den gamla parollen *A luta continua! A vitoria é certa!* – som jag länge ersatt med det enkla

konstaterandet *A luta é certa*. Kampen har inget slut.

Inte heller kvinnokampen. Fyrtioåttio aktivister (varar två män) skildrar hur de kom att ryckas med, den stora gemenskapen, framsteg och besvikelser. Och visst nådde de bestående framsteg, som vi idag bygger vidare på – kanske kan F!-s svårigheter att etablera sig i det politiska livet ses som en bekräftelse på det? Inte säkert. Arbetslöshet, osäkra anställningar, försvagade fack och mycket annat ger helt andra villkor för mobiliseringen mot systemets ännu mycket skarpa orättvisor.

Kvinnokampen fick många törnar. En av dem var förhållningssättet till klasskampen. Louise Waldén berättar om en utställning på Moderna Museets filial 1972, där Marit Paulsen fräste till: ”Det ska ni veta att jag har mycket mer gemensamt med männen i min klass än jag någonsin kan ha med medelklasskvinnor som ni!” Förvisso bars kampen ofta av starka resursrika medelklasskvinnor, liksom män från medelklassen brukar vara de som leder politiska partier och befrielseörelser.

För Lundabor bör det vara särskilt spännande att ta del av Agneta Wiréns text om Kvinnoligan i Lund, och hur den brottades med frågan ”Hur ska man kunna arbeta för jämställdhet mellan kvinnor och män, och samtidigt ge kvinnor en särställning?” Frågan ställdes på sin spets av en utbrytargrupp som sade att de ville ”arbeta i en uttalat socialistisk kvinnogrupp, att klasskampsperspektivet är överordnat /.../ och att en socialistisk organisation inte kan tjäna alla kvinnor.” Gunilla Szemenkár skriver om sina erfarenheter: När hon kom till Lund reagerade hon emot att hennes pojkvän inte var välkommen att delta i Kvinnoligans verksamhet, men fick efterhand många nära vänner bland ligans kvinnor. Så småningom blev hon med i Röda Bönor...

En av skribenterna är Fredrika Bremerförbundets första manliga medlem, Dick Urban Vestbro. Han berättar om ett överraskande möte med Doris Lessing, som var övertygad om att könsrollerna skulle bestå och kampen mellan kvinnor och män aldrig upphöra. ”Vi svenska radikaler började då genast överösa henne med argument för att visa att hon hade fel. Både hon och vi gick besvikna från detta möte”, konstaterar Dick utan att berätta hur han idag ser på den frågan. 1967 tog han initiativ till en Grupp 10 i Lund, en diskussionsgrupp med politiskt bred uppslutning. Två år senare föll den samman – när frågan om aktioner restes knäcktes gruppen av motsättningarna mellan liberaler och socialister.

Fyra 70-talsaktivister har sammanställt denna minnesbok. De hoppas att ”även den unga generationen är intresserad och kan dra lärdomar från kvinnorörelsen under den här perioden.” En bra tanke. Ge boken i julklapp till nästa generations aktivister – annars får de kanske aldrig reda på att denna härliga samling dokument finns att njuta av!

”Beskriv och begrunda

Den gamla historien och skapa ur den

Det Nya”

uppmantar Doris Dahlin, och fortsätter:

”Vi är många vi är hälften

Men om vi bara är en och en

I våra hemmaceller

Då är vi inte många

Och inte starka heller.

Ty om vi gömmer bort oss

I var sin egen liten cell

Då kan vi inget göra

Och snart nog är det kväll.

För helvete kvinnor/kamrater/döttrar snart nog är det kväll.”

Bertil Egerö

DV i kommunen

Ersättare i Kommunstyrelsen: Sven-Bertil Persson
Ordinarie ledamot i Socialnämnden: Martin Stensson.
Ersättare i Byggnadsnämnden: Ulf Nymark.
Ersättare i Utbildningsnämnden: Magnus Wellbring.
Ersättare i Valnämnden: Maj Mårtensson.
Ledamot i Kommunrevisionen: Eva Wigforss.

Noterat i veckan

Glögg och soppa med Palestinacirkeln Luciatåg mot Afghanistankriget Storm över dammarna

Palestinacirkeln samlades i söndags. Nya medlemmar välkomna. Det står klart att den fortsätter vårterminen 2011 och att ett par offentliga möten anordnas. Tolv personer åt soppa runt ett stort bord. Det påminde något om Leonardo da Vincis Nattvarden.

13 december. Lucia. Detta är ett VB-scoop. Några marschaller på Stortorget. En liten röd fana, en större SSU-fana och ett par banderoller. Två ungdomsgrupper och några äldre personer. Kerstin Johansson från Palestinagrupperna var den enda jag kände igen, jo, jag kände några av de unga också. Mörker, blåst, lätt snöfall.

Klockan var fem. Längs Bredgatan hastade shopparna mellan de upplysta butikerna. Två megafoner, en från vänstern, en från socialdemokratin. Den ledande SSU-aren var, vad heter det, ganska karismatisk. Han höll ett tal där han bad om ursäkt för socialdemokratins svek mot den rödgröna överenskommelsen om Afghanistan och försäkrade att Skånes socialdemokrater stod fast vid den. Applåder. Ung vänsters representant höll ett något kortare tal. En representant för Afghanistangruppen som arrangerat läste upp en liten resolution.

Jag funderade på socialdemokraternas splittring. Hur styr Anders Almgren och Björn Abelsson i den socialdemokratiska halkan och snöstormen? Och vad vill Morgan Johansson beträffande Afghanistan och FRA?

Vi ropade några slagord: ”Det gäller våra liv. Det gäller våra barn. Sverige ut ur Afghanistan!”

Det var unga entusiastiska röster som hördes. Ung vänster luftade ett par K-märkta paroller: ”Internationell solidaritet. Arbetarklassens kampenhet!” och ”Krossa USA-imperialismen!”

SSU-ledaren föreslog att vi skulle genomföra en liten demonstration genom stan. Ja, ropade alla de 23 entusiastiskt.

Sagt och gjort. Ställ upp fyra och fyra, uppmanade ledaren. Det stampades runt lite i snön. Banderoller och flaggor bars främst. Så traskade vi iväg nerför Lilla Fiskaregatan. Shopparna visade välvillig likgiltighet. De kände väl igen sina gymnasister och studenter. Mitt framför Färs och Frostas bankomat stannade vi plötsligt. Det hade slagit ledaren att vi inte hade demonstrationstillstånd. Vi bildade klunga. Efter en stunds parlamentarande beslöts det att demonstrationen skulle fortsätta.

Vi rundade Grand, där Vilks och hans tjugu poliser antagligen fortfarande försvarade yttrandefriheten. ”Det gäller våra liv. Det gäller våra barn. Sverige ut ur Afghanistan.”

Den 15 december fattade riksdagen sitt beslut. Bara 20 ledamöter röstade mot kompromissen

om Afghanistan-politiken. Det blev en liten notis.

Vi var ett 20-tal demonstranter. Ett tjugotal poliser bevakade Vilks. Ett 20-tal riksdagsmän röstade nej. Det är vackert med minoriteter.

16 december. Dammarna. Gässen och änderna har det jobbigt. Vattnet är fruset i alla dammarna. Somliga svanar paddlar runt och håller små isfria hål öppna. De riskerar att frysa fast. Vilda gäss lyfte skriande när jag närmade mig. När de kom över strandbrinken högg blåsten tag i dem. De stoppades som om de flugit in i en vägg.

Jag bytte några ord med en fågelskådare från Klostergården. Sedan halkade jag omkull igen. Tjocka snösvansar sopade över grå is. Ingen sikt.

En särskild julkhälsning till Göran och Kajsa. Jag såg i gamla anteckningar att Göran var ordförande på det VPK-möte julen 1981 då VPK Lund bröt relationerna med Sovjetunionen och SUKP med anledning av införandet av militärdiktatur i Polen och fängslandet av Lech Walesa.

Vid samma tillfälle skrev jag tillsammans med Mårten Dunér och Tarcisio Bommarco en resolution om beslutet. Den lästes upp i Rapport och publicerades i Sydsvenskan och Arbetet. Det är 29 år sedan.

Alla andra läsare och skribenter tillönskas en God jul och ett nytt år! Det krävs mycket för att det ska bli gott!

Gunnar Stensson